



# Mededelingen van het Verbond der Vlaamse Academici V.V.A.

14e jaargang - nr. 2

februari 1969

verschijnt maandelijks

Sekretariaat: Em. Jacquainlaan 126 - Brussel-1 - Tel. 02/18.68.20  
PR 4292.38.

## Samenstelling Dagelijks Bestuur:

Oud-voorzitters:	Dr. med. K. Goddeeris Prof. Dr. W. Opsomer
Algemeen voorzitter:	Dr. jur. P. Beeckman
Ondervoorzitters:	Dr. P. J. Carpentier Dr. S. Dessers
Algemeen sekretaris:	Dr. R. de Beule
Sekretaris organisatie:	H. - Ir. P. Vereenoghe
Sekretaris verslaggever:	Dr. jur. T. Swartelé
Algemeen penningmeester:	Lic. H. W. E. F. Brieven
Raadsleden:	Lic. G. F. J. Soenen Dr. A. van Lerberghe

## Memorandum

inzake de Regeringsontwerpen betreffende de Grondwets-herziening, de Kulturele autonomie en de economische decentralisatie.

In samenwerking met de Vlaamse Volksbeweging en het Verbond van Vlaams Overheidspersoneel heeft het Verbond van Vlaamse Academici een Memorandum tot de Regering gericht.

Een persconferentie werd bij die gelegenheid gehouden. De echo ervan verscheen zowel in de Vlaamse kranten als in de anderstalige van het Rijk.

Ter inlichting van onze verbondsleden publiceren we graag de inhoud van bedoeld memorandum in ons eigen pers-organ.

### Inleiding

Eindelijk werd een aanvang gemaakt met de hervorming van de structuur van de Belgische Staat. Gedurende decennia werd het probleem in de officiële kringen ontkend of miskend. Gedurende jaren werd de behandeling ervan om allerlei zogenaamde redenen uitgesteld. Het moet de Regering-Eyskens ten goede worden aangerekend, dat zij niet enkel het probleem in zijn hele draagwijdte heeft erkend, maar meteen de hand aan het werk heeft geslagen. Het politieke werk dat thans werd aangevat behoort tot het belangrijkste dat in België diende geleverd te worden. Het zal voor decennia het kader bepalen waarin de Vlaamse en de Waalse gemeenschappen — twee mondige politieke entiteiten met onbetwistbare gemeenschappelijke belangen, maar even duidelijke en ruime eigen probleemgebieden — in het Belgisch staatsverband zullen samenleven.

De opgave is derhalve: een stelsel uit te werken dat een harmonische samenwerking waarborgt, of althans de basis te leggen voor de groei naar een dergelijk systeem.

Daarbij dienen de huidige spanningen en betwistingen uitgeschakeld te worden en dient er zorgvuldig voor gewaakt te worden dat geen kiemen worden gelegd van nieuwe spanningen, distorsies of discriminatie!

De voorstellen van de Regering zijn vervat in de teksten uitgewerkt door de Ministers Tindemans en Terwagne. Die teksten dienen nauwlettend onderzocht en getoetst aan de hierboven omschreven opgave.

Het thans te leveren politieke werk inzake de structuurhervorming van de Belgische Staat gaat derhalve gans de openbare opinie in hoge mate aan. Niet het minst het Nederlandstalig lands-

gedeelte, Vlaanderen, dat zo sterk heeft geleden onder de druk van de unitaire staatsinrichting.

Het was dan ook volkomen normaal dat de Vlaamse Verenigen in hun Staten Generaal van 9 november 1968 positie hebben gekozen tegenover het probleem. Bij monde van de woordvoerder van het „5-Novemberkomitee”, dat een dertigtal Vlaamse kultuur- en strijdverenigen groepeert, hebben de Vlaamse verenigen zich uitgesproken voor een grondige hervorming van de structuur van de Belgische Staat.

Inzake de konkrete inhoud van de ontwerpen-Tindemans en Terwagne verklaarden zij zich akkoord met de beginselen van de kulturele autonomie en de economische decentralisatie, doch maakten zij voorbehoud wat de uitwerking betreft en formuleerden zij een uitdrukkelijk verzet tegen de voorgestelde waarborg-procedures.

Die algemene principiële stellingneming is uiterst belangrijk.

Om de draagwijdte van het probleem is het echter eveneens belangrijk de regeringsontwerpen in detail te ontleden en meer uitgewerkte besluiten te formuleren.

De Vlaamse Volksbeweging, het Verbond van Vlaams Overheidspersoneel en het Verbond van Vlaamse Academici hebben zich, als verenigen die zich meer direkt met politieke studie en aktie inlaten, met dit werk belast en het resultaat van hun onderzoek in het onderhavige memorandum vastgelegd.

Bij hun werk zijn zij uitgegaan van de algemene stellingen afgekondigd op de Staten-Generaal van de Vlaamse Verenigen. Zij zijn er dan ook van overtuigd de mening te vertolken van een zeer brede opiniestroming in het Vlaamse land.

In dit memorandum worden enkel de voorstellen van de regering besproken. De verschillende amendementen door de partijen ingediend, worden in dit dokument nog niet behandeld.

### A. Voorstellen van de regering tot herziening van bepaalde artikels van de grondwet.

De Vlaamse Beweging heeft tot doel de ontvoogding van de Vlaamse mens en de Vlaamse gemeenschap te bewerken in alle maatschappelijke activiteiten, zowel in de publieke sektor als in de privé-sektor, zowel kultureel als sociaal-economisch.

Dat doel werd in de loop der laatste decennia meer en meer verwoord in termen als „zelfbeschikking”, „autonomie”, „baas in eigen huis” en „federalisme”.

Wij zullen dan ook de door de regering voorgestelde hervormingen in het licht van die beginselen beoordelen, d.i. ze goedkeuren in zover ze ons voor het vooropgestelde doel dienstig zijn, ze

afkeuren en bestrijden in zover ze een rem of een grendel betekenen op de weg van de verdere ontplooiing.

De regering zelf gaat de tendens naar autonomie bij de twee volksgemeenschappen niet uit de weg, vermits ze oordeelt dat wat bij de Rondetafel-konferentie in 1965 inzake kulturele autonomie was verworven, achterhaald werd door de uitslag van de verkiezingen van 31 maart 1968 en dat een aanzienlijk gedeelte van het kiezerskorps een verdergaande autonomie in de twee grote taalgebieden nastreeft. Vandaar dan ook het oprichten van nieuwe instellingen met normatieve bevoegdheid in de vorm van dekreten met de waarde van regionale wetten. (cfr. Belgische Senaat buitengewone zitting-1968, 17 oktober 1968, regeringsontwerp inzake de grondwetsherziening, blz. 3.)

De vraag die dan ook onmiddellijk opkomt is te weten of er een werkelijke autonomie wordt verleend, zoals het kiezerskorps dat heeft gewild, of de regering door haar hervormingen een eindpunt wil stellen achter evolutie, dan wel of de deur wordt opengezet voor verdere hervormingen, gedikteerd door het kiezerskorps.

## I. INHOUD DER VOORGESTELDE HERVORMINGEN

1. **Grondwettelijke vaststelling van de vier taalgebieden** met mogelijkheid bepaalde gebieden aan de provincies te onttrekken en te begiftigen met een speciaal statuut en na een gekwalificeerde meerderheid in elk der taalgroepen.
2. **Instelling van de taalgroepen** in Kamer en Senaat volgens wel bepaalde modaliteiten.
3. **Instelling van twee raden van senatoren** (Nederlandse en Franse) die dekreten uitvaardigen, na initiatief van de Koning, of de leden van de raden en met territoriale bevoegdheid in het betrokken taalgebied en de in Hoofdstad-Brussel gevestigde instellingen die uitsluitend op de overeenkomstige gemeenschap betrekking hebben.
4. **De vaststelling van de omvang** van de kulturele autonomie (11 punten: bescherming en luister van de taal, onderwijs (mits twee voorwaarden), vorming van navorsers, kunsten en letteren, musea en bibliotheken, bescherming van het kultureel patrimonium, radio en televisie, jeugdbeleid, vrijetijdsbesteding, kulturele betrekkingen met andere taalgebieden en het buitenland), met dien verstande dat die materie slechts kan uitgebreid worden met een gekwalificeerde meerderheid.
5. **Bescherming der ideologische en filosofische minderheden** in kulturele aangelegenheden door een wet die met gekwalificeerde meerderheid tot stand komt.
6. **Invoering van verdere garanties** op het vlak van de kulturele autonomie, nl. verplicht advies van Raad van State, 2/3 meerderheid indien het ontwerp de ideologische minderheden zou krenken, mogelijkheid voor de regering een tweede lezing te vragen en verwijzing naar de Kamers zo het ontwerp van dekreet een niet voorziene uitgave met zich brengt.
7. **Toekenning zonder discriminatie aan alle Belgen, van alle rechten en vrijheden.**
8. **Speciaal regime voor de taalwetten:**
  - a. **Ontrokken aan de raden der senatoren:** taalwetten op leger en gerecht voor gans het rijk; alle taalwetten in Hoofdstad-Brussel en in die gemeenten of groepen van gemeenten waar het gebruik van een andere taal dan die van het gebied voorzien is, evenals in de diensten die zich over die gemeenten of over gemeenten van verschillende taalgebieden uitstrekken. Daarvoor is in het parlement een gekwalificeerde meerderheid nodig.
  - b. **Behoren tot de bevoegdheid van de raden der senatoren:** bestuurszaken, onderwijs en taalregeling in het bedrijfsleven van het homogene taalgebied.
9. **Het instellen van de alarmbel** voor alle wetten, met uitzondering van de begrotingen en de taalwetten, te hanteren door ten minste 3/4 der leden van een taalgroep en mits een gemotiveerde uitzonderingsmotie waaruit blijkt dat de betrekkingen tussen de gemeenschappen in gevaar zijn.

## II. BESPREKING

Teneinde een overzichtelijke bespreking te kunnen wijden aan de hervormingen, zouden wij een onderscheid willen maken tussen:

1. De vaststelling van de taalgebieden.
2. De organen van de kulturele autonomie.
3. De inhoud van de kulturele autonomie en haar draagwijdte.
4. De taalwetten.
5. De bescherming der minderheden, zowel taalkundige als ideologische (de grendels!).

Wij zien onze bespreking in het licht van wat het uiteindelijk doel der Vlaamse Beweging is en met het oog op de toekomst.

### 1. De vaststelling der taalgebieden

De regering kan op onze steun rekenen wat betreft de afbakening der vier taalgebieden en de inschrijving ervan in de grondwet. Zij zal echter op ons verzet stuiten wanneer het er op aankomt bepaalde streken met een speciaal statuut te begiftigen. Wij denken hierbij aan de Voer, de randgemeenten en de Brusselse omgeving. Aan het gebied Hoofdstad-Brussel mag in geen geval nog worden getornd. De randgemeenten zijn Nederlands taalgebied en moeten het ook blijven, na afschaffing van de faciliteiten. De regering mag er niet aan denken door de wetten op de economische expansie de omgeving van Brussel te verfransen, om dan zoals in punt 39 van de regeringsverklaring wordt gezegd „na het tot stand brengen van de nieuwe structuur van de Brusselse agglomeratie een oplossing te zoeken voor de taalproblemen van de Brusselse omgeving”.

### 2. De organen van de kulturele autonomie

Wat het orgaan betreft waaraan bevoegdheid wordt toegekend om dekreten uit te vaardigen i.v.m. een aantal kulturele aangelegenheden, stellen we vast dat het instellen van twee raden van senatoren een positieve maatregel mag genoemd worden die eindelijk aan de beide gemeenschappen wetgevende macht verschaft, weze het dan op een al te beperkt gebied.

### 3. De inhoud van de kulturele autonomie en haar draagwijdte

We oordelen dat de inhoud van de kulturele autonomie nog ontgoochelend arm is, aan de ene kant omwille van haar beperkte omvang en aan de andere omwille van het afremmen van elke evolutie terzake, want de uitgevoerde procedure maakt het quasi onmogelijk in de toekomst de bevoegdheid uit te breiden.

Als men het bij de voorgestelde opsomming zou laten blijven, moeten we het onaanvaardbaar noemen dat b.v. de ruimtelijke ordening niet tot de kulturele autonomie zou behoren.

Wij zijn nochtans bereid de opsomming van de gebieden van de specifieke kultuurpolitiek te aanvaarden, mits o.a. de hierboven bedoelde toevoeging gebeurt en op voorwaarde dat latere uitbreiding van de materie bij gewone wet mogelijk is en niet onderworpen wordt aan de gekwalificeerde meerderheidsprocedure. Zo de regering dat niet aanvaardt, handelt zij zeer inkonsekvent, vermits zijzelf terzake tussen 1965 en 1968 een evolutie in de geesten heeft waargenomen, terwijl zij thans de evolutie schijnt te willen afsluiten door een aanvulling van de punten van de kulturele autonomie quasi onmogelijk te maken. Dat is in strijd met het groeiend streven naar meer autonomie dat zich in Vlaanderen én in Wallonië voordoet.

Vervolgens hebben de regeringsontwerpen tot gevolg dat er door de Raad der Senatoren geen of zeer weinig inspraak komt in Brussel zelf, waar de dekreten slechts een beperkte draagkracht hebben en dat er rond Brussel een gordel wordt getrokken (cfr. infra) waar de Raad van Senatoren geen bevoegdheid heeft inzake taalwetten. Aldus krijgt Brussel rond zijn gebied een veiligheids-gordel toegewezen die in feite de voorbehouden kolonisatiezone van dat gebied zal vormen, zonder enig mogelijk verweer van de grote gemeenschappen. Dat geldt zowel voor de Waalse als voor de Vlaamse gemeenschap.

In de sektor van het onderwijs staat men zelfs totaal machteloos omdat de Nederlandse Raad van Senatoren er niets vermag, ook al blijven de andere machten in gebreke, daar hij alleen bevoegd is voor het Nederlands taalgebied en er eerst een wet moet komen die bepalen zal wat tot de bevoegdheid van de Raden der Senatoren behoort.

Tenslotte ontzeggen de regeringsontwerpen buiten de toegewezen gelden elk recht om eigen financiën aan te leggen. Aldus blijft aan de Raad van Senatoren ontzegd wat aan de provinciën en gemeenten uitdrukkelijk wordt toegelaten.

We beschouwen derhalve de voorgestelde kulturele autonomie als een belangrijke stap in de goede zin, mits de boven aangehaalde

verbeteringen worden aangebracht. Deze verwezenlijking is evenwel de prijs van het afstaan van oude democratische meerderheid niet waard, zeker niet zolang Vlaanderen de eisende partij blijft. Inmiddels kan op cultureel gebied heel wat verwezenlijkt worden langs de weg van een goed gesplitst Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur.

#### 4. De taalwetten

Wij behoren niet tot de vurige bewonderaars van de taalwetten. Inderdaad:

- a. In de centrale administratie valoriseren ze de Nederlandse ambtenaar en het Nederlands als bestuurstaal niet. De Belgische centrale administratie is gebaseerd op de dwaze fictie van de „eentaligheid van de ambtenaar en de tweetaligheid van de diensten”. Omdat er overal en vooral aan de top samenwerking tussen de ambtenaren van beide rollen moet bestaan, zowel in woord als geschrift, wat een toegeving vereist van een van beide gemeenschappen. In de praktijk komt dat er nog steeds op neer dat de doorgaans meertalige Vlaamse ambtenaar de toegeving moet doen aan de over 't algemeen eentalige frankofone ambtenaar. Zo is het systeem van de eentaligheid van de ambtenaar een faktor van machtsvorming ten voordele van de Franstaligen, zodat wij mogen zeggen dat de centrale administratie een Franstalige administratie is met faciliteiten voor de Vlamingen.
- b. Rond Brussel hebben ze een dicht net gespannen van gewestelijke diensten met ambtsgebied buiten de 19 gemeenten of met zetel buiten die gemeenten, doch met in het ambtsgebied een of meer gemeenten van Hoofdstad-Brussel, wat van de taalgrens een papieren taalgrens heeft gemaakt. Verder is er nog niets in huis gekomen van het terugbrengen van die gewestelijke diensten tot binnen de 19 gemeenten. Integendeel, de evolutie wijst nog op een uitbreiding van de heterogene gewestelijke diensten te Brussel en met ambtsgebied erbuiten.
- c. Ze hebben de randgemeenten blootgesteld aan verfransing.
- d. In Brussel, waar ze beter zijn dan in de centrale administratie, worden ze niet toegepast en genieten de taalwetovertreeders zelfs bescherming.
- e. Ze grijpen niet efficiënt in het bedrijfsleven in, vooral niet te Brussel.

Welnu, op al die terreinen zou de wet slechts verbeterd kunnen worden met een gekwalificeerde meerderheid en zou de Nederlandse Raad der Senatoren niets vermogen.

Wij wensen een gesplitste administratie tot aan de top, met een verhouding volgens de bevolking der beide gemeenschappen, een werkelijke taalgrens en het terugbrengen van de ambtsgebieden binnen de taalgebieden, homogene randgemeenten, toepassing van de taalwetten te Brussel en sankties tegen de overtreders, grondig ingrijpen in het bedrijfsleven vooral te Brussel. Dat alles wordt praktisch onmogelijk met de grendelprocedures van de regeringsontwerpen, zodat wij de aangeboden beveiliging nog lang niet behoeven.

#### 5. De bescherming der minderheden

Die bescherming werkt door de alarmbel en door de gekwalificeerde meerderheid. Woordvoerders van alle partijen hebben in het recente verleden steeds verklaard dat de Vlaamse grieven nog lang niet opgelost waren en dat wij nog eisende partij zijn. Er bestaat dus nog geen enkele reden om de Vlaamse democratische meerderheid te laten varen. Sommigen lieten ten tijde van de taalwetten van 1963 weten dat alles zou hersteld worden naar aanleiding van de grondwetsherziening. Wat zien we nu gebeuren?

1. Wanneer de voorwaarden vervuld zijn, kan 3/4 van iedere taalgroep aan de alarmbel trekken en zeggen dat het land in gevaar is. Dat kan voor alle wetten, met uitzondering van de begrotingswetten en de taalwetten, in welk geval de gekwalificeerde meerderheid speelt. Het zou dus voortaan mogelijk worden, dat elke wetgevende arbeid, hoe onschuldig ook, geblokkeerd wordt. Het is niet moeilijk hiervoor een motivering te vinden. Dan gaat de zaak terug naar de paritair samengestelde regering.
2. Terwijl Vlaanderen nog eisende partij is in het leger, het gerecht, de administratie en het bedrijfsleven en beloofd werd dat het in 1963 gepleegde onrecht zou hersteld worden naar

aanleiding van de volgende grondwetsherziening zou voortaan een gekwalificeerde meerderheid moeten aanwezig zijn voor:

1. de wijziging van alle taalwetten en taalgrenswetten;
2. de aanvulling van de punten van de culturele autonomie;
3. de bescherming der ideologische minderheden.

Wij verklaren ons onmiddellijk akkoord met de wet op de bescherming der ideologische minderheden en zijn zelfs bereid 2/3 meerderheid hiervoor te aanvaarden of nog beter, indien dat mogelijk is, de modaliteiten in de grondwetsherziening in te schrijven.

Wanneer men ons vraagt op de andere terreinen grendels en gekwalificeerde meerderheden te aanvaarden dan weigeren wij dat thans categoriek, omdat:

1. wij onze rechtmatige eisen, vooral te Brussel, wensen te zien inlossen met een gewone democratische meerderheid;
2. wij op het gebied van de autonomie wensen vooruit te gaan en niet te stagneren.

Dat is het belang, zowel van Walen als Vlamingen, zowel van Nederlandstaligen als Franstaligen te Brussel. De huidige regeringsontwerpen kunnen ons slechts bevredigen als de boven aangehaalde voorwaarden vervuld zijn.

#### B. Ontwerp van kaderwet houdende organisatie van de planning en de economische decentralisatie

De economische decentralisatie en de algemene economische planning worden door de regering als tweede luik van de zgn. T.N.T.-ontwerpen voorgesteld en aan het parlement in de vorm van een kaderwet voorgelegd.

Die voorstellen kunnen dan ook met een gewone meerderheid aanvaard worden.

Bovendien zijn de voorgestelde hervormingen niet zeer diepgaand en niet van dien aard om veel tegenstand te ontmoeten.

Bij de eerste lezing van de tekst blijkt reeds onmiddellijk dat het fenomeen Brussel in het ontwerp totaal verkeerd wordt benaderd.

Het past daarom de teksten grondig te bestuderen en te ontleden.

#### I. INHOUD VAN DE VOORGESTELDE HERVORMINGEN

##### A. Op het vlak der algemene economische planning (artikels 1—7)

1. algemeen economisch plan (nationaal vijfjarenplan): artikels 3 tot 6
2. vervanging van het Bureau voor Economische Programmatie door een **Planbureau** (artikel 7)  
dit bureau is onderverdeeld in drie directies:
  - een algemene (om de syntese tot stand te brengen tussen regionale en sektoriële aspecten)
  - een sektoriële directie
  - een regionale directie (verdeeld in drie sekties: Vlaamse, Waalse en Brusselse)

##### B. Economische decentralisatie:

1. **Gewestelijke Economische Raden:** uitbreiding van de bevoegdheid der bestaande Economische Raden en oprichting van een Economische Raad voor Brabant (artikels 8 tot 13)
  - art. 8: al. 1. Economische Raad voor Wallonië
  - art. 8: al. 2. Economische Raad voor Vlaanderen
  - art. 8: al. 3. Economische Raad voor Brabant
  - art. 9: Elke raad bepaalt zijn zetel
  - art. 10: § 1. samenstelling E.R.V. en E.R.W.
  - art. 10: § 2. samenstelling E.R.B.: 32 uit Brussel  
24 uit de rest van Brabant
  - art. 11: organiek reglement
  - art. 12: bevoegdheid: adviserende en algemene bevoegdheid tot aanbeveling;  
opdracht van de E.R.V. en de E.R.W.;  
koördinatieopdracht van de E.R.B., Economisch Bureau Brussel specifieke opdrachten zou uitvoeren.
  - art. 13: dotaties, gelijke bedragen voor E.R.V. en E.R.W..

2. **Gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen:** vullen de Raden aan; het betreft in feite een coördinering van de organismen die reeds door vroegere wetten in het leven geroepen werden (1959 en 1966) (art. 14).

## II. BESPREKING

Er wordt bij de bespreking een onderscheid gemaakt tussen de algemene economische planning en bij de economische decentralisatie wordt vooral aandacht besteed aan de Economische Raden.

### A. Economische planning

Het eerste deel van de kaderwet handelt over de economische planning.

Wij betwisten voorzeker niet de noodzakelijkheid van dergelijke planning. Integendeel, we betreuren dat men in ons land moest wachten op de T.N.T.-ontwerpen om eindelijk ook hier te starten met een doeltreffende planning, daar waar de ons omringende landen die planning reeds sedert verscheidene jaren kennen.

We verwijzen hierbij b.v. naar Frankrijk, waar het bureau dat met het opstellen van het Plan belast is reeds in 1947 werd opgericht, en waar men thans de uitvoering van het 5de Plan voor de Franse economie beëindigt.

De principes die in de artikels 1 tot 7 worden uiteengezet vergen dan ook geen verder commentaar. We willen er enkel op wijzen dat ook op het gebied van de ruimtelijke ordening een dergelijk plan noodzakelijk is. In het buitenland zijn, terecht, beide begrippen nauw met elkaar verbonden. Slechts de memorie van toelichting bij het regeringsontwerp verwijst zijdelings naar de wet op de stedbouw en de ruimtelijke ordening. Coördinatie is gewenst en noodzakelijk.

We maken enkel voorbehoud bij artikel 7, waar gehandeld wordt over de werking van het Planbureau.

In artikel 7, al. 3 wordt immers oprichting voorzien van 3 sekties: een Waalse, een Vlaamse en een Brusselse.

Mocht het hier om een louter administratieve kwestie gaan, dan zou enige toelichting mogelijk een einde maken aan onze achterdocht (in dat geval zouden we enkel waakzaam moeten blijven wat betreft het taalstatuut van de betrokken dienst).

De verdere uitwerking in volgende artikels, van de beginselen die de ontwerpers ertoe gebracht hebben deze sektie te voorzien, laat echter vermoeden dat het hier om een bewust invoeren van een gelijkwaardige entiteit Brussel gaat, naast Vlaanderen en Wallonië.

Wij bestrijden die opvatting met klem, omdat ze noch economisch noch politiek aanvaardbaar is.

We moeten er verder op wijzen dat de tekst onnauwkeurig is, vermits in datzelfde artikel 7 bepaald wordt dat de sekties zullen samenwerken met de betrokken Economische Raad. In de verdere tekst is er echter slechts sprake van een Bureau voor Brussel.

Of moeten we hierin het bewijs zien van het opzet om Brussel met Brabant (waar het ontwerp een Economische Raad voorziet) te vereenzelvigen, en dat het er enkel op aankomt om, wars van alle logika, een derde entiteit te creëren?

(Wordt vervolgd)

**Brussel:** Dr. jur. Tom Swartelé neemt sedert 20 januari het sekretariaatswerk ter harte. Begin februari waren er nog besprekingen aan de gang.

### Limburg:

25 februari: in zaal Victory te Hasselt:  
Minister Vlerick: Economische perspectieven.

22 maart: in zaal Luna te Koersel:  
jaarlijks bal.

27 maart: in zaal Victory te Hasselt:  
Burgemeester Simonet van Anderlecht:  
Zijn visie op het Brussels probleem.

### Antwerpen:

11 maart: Prof. dr. P. van de Meerssche, docent te Leuven en te Antwerpen:

Aktuele visie op de oorlog in Vietnam.

18 maart: Dr. jur. H. Borginon:

Vichy 1940 — Kontakten met de Belgische Regering, of wat in „ten huize van” verzwegen werd.

25 maart: Walter van den Bergh, direkt. Kon. Mij. voor Dierkunde te Antwerpen:

Reisindrukken uit Afrika.

29 maart: Ontvangst te Eindhoven door de Sociëteit „Concordia”, met o.m. een premièrevoorstelling in de stadsschouwburg.

### West-Vlaanderen (Oostende - Veurne - Diksmuide)

#### Verslag vergadering 20 december 1968.

Goede wijn behoeft geen krans . . . een degelijke bijeenkomst behoeft weinig commentaar!

Het havenprobleem dat toch in de eerste plaats ons Vlaamse volk aanbelangt, kwam vrijdag 20 december aan bod. Hoewel de opkomst geringer was dan voor de vorige gespreksavonden (weersomstandigheden, eindejaarsfeesten en te vroege aanvangs- uur zijn er wellicht de voornaamste oorzaken van), was de uiteenzetting bijzonder interessant, vooral door de dynamische aanpak van de spreker, dr. Olivier Vanneste. De levendigheid waarmee de direktieur van de Westvlaamse Economische Raad en van het Westvlaams Studiebureau het probleem Zeebrugge belichtte, was er duidelijk het bewijs van, dat zelfs een zakelijk onderwerp heel interessant en speels kan worden door een welbespraakte behandeling ervan.

Wij danken Olivier Vanneste. Ons eerste werkjaar vervolgen wij verder met „Hoe wonen wij morgen?” door Geert Bekaert, deskundige op het gebied van de architectuur. Wij verwachten weer onze trouwe leden en verwelkomen van harte alle „new-comers”.

#### Uit de wereld van onze leden

##### Overlijden:

Dr. med. Gilbert Godderis, Geluwe (51 jaar).  
Ir. Gerard Vandermeulen, Edegem (67 jaar).  
Dr. med. Henri Vanmolokot, Kortenaeken (47 jaar).  
Lab. ir. Jan F. Vierin, Kraainem (70 jaar).

##### Nieuw leven:

In het gezin Guido Crauwels en Nicole Opsomer:  
een Sofietje.  
In het gezin van Leo Dekleermaeker:  
een Hilde.

### Uit de Gouwen

#### Brabant:

**Halle** Een juridisch onderwerp wordt op 27 maart behandeld in het Centrum, Ninoofsesteenweg, Halle.

Aanbevolen voor:

KREDIET  
BELEGGINGEN  
VERZEKERINGEN

Private Spaarkas

Gesticht in 1917

Guldenvlieslaan 83 - Brussel 6

**N.V. CENTRALE HYPOTHEEK- EN VERZEKERINGSKAS**

Alg. Beheerder: E. F. BRIEVEN